

*Când va veni Fiul Omului întru slava Sa, și toți sfinții îngeri cu El, atunci va ședea pe tronul slavei Sale. Și se vor aduna înaintea Lui toate neamurile și-i va despărți pe unii de alții, precum desparte păstorul oile de capre. Și va pune oile de-a dreapta Sa, iar caprele de-a stânga. Atunci va zice împăratul celor de-a dreapta Lui: **Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, moșteniți împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii.** Căci flămând am fost și Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și Mi-ați dat să beau; străin am fost și M-ați primit; gol am fost și M-ați îmbrăcat; bolnav am fost și M-ați cercetat; în temniță am fost și ați venit la Mine. Atunci dreptii Îi vor răspunde, zicând: Doamne, când Te-am văzut flămând și Te-am hrănit? Sau însetat și Ți-am dat să bei? Sau când Te-am văzut străin și Te-am primit, sau gol și Te-am îmbrăcat? Sau când Te-am văzut bolnav sau în temniță și am venit la Tine? Iar Împăratul, răspunzând, va zice către ei: **Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintre acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut. Atunci va zice și celor de-a stânga: Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care este gătit diavolului și îngerilor lui.** Căci flămând am fost și nu Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și nu Mi-ați dat să beau; străin am fost și nu M-ați primit; gol și nu M-ați îmbrăcat; bolnav și în temniță, și nu M-ați cercetat. Atunci vor răspunde și ei, zicând: Doamne, când Te-am văzut flămând, sau însetat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în temniță și nu Ți-am slujit? El însă le va răspunde zicând: **Adevărat zic vouă: Întrucât nu ați făcut unuia dintre acești prea mici, nici Mie nu Mi-ați făcut. Și vor merge aceștia la osândă veșnică, iar dreptii la viață veșnică.** (Matei 25, 31-46)*

Se folosește din ce în ce mai des în zilele noastre cuvântul "**criză**" prin care se încearcă a se defini starea și vremurile în care trăim.

Cuvântul "**criză**" provine de la grecescul "**krisis**" care înseamnă "**judecată**" (după cum spune și Pr. Rafail Noica), iar de fiecare dată când ne gândim la judecată, prima imagine care ne vine în minte este o balanță care cântărește cele bune și cele rele și devine punctul de plecare către cele două alternative pe care întotdeauna le are omul în față: binele și răul.

Împărțirea aceasta este necesară pentru că ne ajută pe fiecare din noi să vedem în ce parte înclină inima noastră și astfel **judecata devine un moment tensionat în care omul este chemat să-și reanalizeze valorile din viața de zi cu zi, urmând să acorde o mai mare atenție lucrurilor pe care le consideră mai importante.**

Dacă judecata înseamnă o triere prin analiza ce o poate face fiecare din noi după puterea lui provenită din credința cu care pășește în viață, **unitatea de măsură ce va determina înclinarea balanței într-o parte sau alta va fi iubirea pe care o avem pentru anumite lucruri, fapte, gânduri...etc**

Există însă și o altă interpretare prin care am putea spune că prin "**judecată**" înțelegem "**gândire**", gândirea pe care fiecare din noi ar trebui să o aibă. Aici reprezentativ este cuvântul IPS Antonie de Suroj : "**Nu trebuie să căutăm îndreptățirea noastră în fața Domnului, adică cum să ne apărăm în fața judecății Lui; trebuie să învățăm încet-încet prin orice mijloc să avem "gândul Domnului", după cum spune Sf. Ap. Pavel "noi însă avem gândul lui Hristos"** (1 Cor. 2,16).

Din păcate, nu toți avem gândul lui Hristos - sunt puțini cei care îl au - dar ne putem ruga toți pentru a-l avea, încercând mereu a **nu judeca pe aproapele nostru oricât de "drepti" ne-am simți, oricât de cumpătați am fi, oricât de îndreptățiți ne-am considera; căci judecata aparține Domnului.**" Amin!
Arhim. Siluan Vișan

Iată-ncepe judecata, Domnul judecă-n Sion,
Nourul de martori vine lângă strălucitul tron,
Stau în față acuzații, milioane, mici și mari,
Se-nfioară împărății între hoți și criminali.

Primul suflet vine-n față : -"Tu de ce nu M-ai primit ?"
-**"Eu aveam avere multă, n-aveam vreme de gândit"** .

Și-a chemat Judecătorul primul martor în proces:

-**"Avraam, ce-aveai în lume , când din lume te-am ales ?"**

"Doamne, mii de robi și roabe, turme greu de numărât,
Saci cu aur și podoabe și veșminte de-mpărat "

-**"Și-ai putut primi Cuvântul, tu, bogatule-Avraam ?"**

-**"De-ar fi fost al meu Pământul, totul, Doamne, Îți dădeam"** .

Și-acum vine-o acuzată. -"Tu de ce nu M-ai primit ?"

-**"N-aveam timp, aveam atâta de cusut, de îngrijit."**

-**"Tu, Tabita, pe câți oare îngrijeai, parcă vreo doi ?"**

-**"Ba pe mulți"**, spun zeci de glasuri, "**și pe noi"**, "**ba, și pe noi."**

Vine altă acuzată; -"Tu, o, Doamne, Preaslăvite,
Tu știi tot, eram frumoasă și învinsă de ispite."

-**"Spune, strigă Salvatorul, tu , Maria din Magdal,
Cum erai ?"** - **"Eram frumoasă și pluteam pe-al lumii val,**

Sufletu-mi de șapte lanțuri era prins și ferecat,

Dar eu am venit la Tine, Tu pe toate le-ai sfăr'mat."

-**"Tu ?"** Alt acuzat primește fiorelnica-ntrebare.

-**"Doamne, eu stăteam cu casa prea departe de-adunare."**

...Vine-apostolul iubirii, tinerelul înțelept
Ce și-a sprijinit la Cină tâmpla pe ceresul piept,
Vin cei tineri ca o rouă cu podoabe sfinte-n zori,
Vin cântând cântare nouă, și din glas și din viori.

Acuzatul pleacă fruntea și se-ntoarce lăcrimând.
Domnul judecă-nainte. Suflete vin rând pe rând.

...

Și-acum, tu, ce azi în ceruri încă n-ai apărător,
Crezi tu, că la judecată vei sta tot nepăsător ?

Nu uita, umblând în viață din păcat în alt păcat,
Că în ultima instanță, nu există avocat.

Părintele Arsenie Boca spunea despre cunoaștere că aceasta are două momente mari: momentul morții, când sufletul se dezleagă de necunoștință, și momentul Învierii: când se dezleagă și trupul de necredință. Moartea dezleagă sufletul de trup, și astfel sufletul ajunge la cunoștința spiritualității și a nemuririi sale. Învierea dezleagă sufletul desăvârșit de moarte și de necredință. Moartea și Învierea au putere să descopere sufletului și conștiinței ceea ce nu pot face nici cele mai impresionante nevoițe ale sfințeniei.

„Când a sunat ceasul ieșirii din lume, sufletul se retrage din trup și se adună înspre cap. De aceea, celor care au dus o viață duhovnicească intensă, li se înseninează fața cu o lumină neobișnuită. La mulți dintre sfinții pustiei, în vremea ieșirii sufletului, le străluceau fețele ca soarele.

Desfacerea sufletului de trup se face în trei zile pământești, începând de la momentul morții. Slujba înmormântării corespunde cu dezlegarea deplină a sufletului de trup. La ieșirea din cortul pământesc, sufletul trece în lumea asemenea cu el, a făpturilor nevăzute: fie cu îngerii buni, dacă a fost bun, fie cu îngerii căzuți, dacă faptele lui a fost rele. De unde pe pământ erau ceasuri, zile și ani, dincolo e un veșnic Azi. Toate greșelile mărturisite la duhovnic, cu inimă înfrântă și smerită, și pentru care sufletul și-a făcut canonul, nu se mai află ca piedică în cale la trecerea printre cumplitii vameși ai văzduhului. Căci puterea și iertarea lui Dumnezeu le-a șters pe acestea din cărțile lor. Vămile cunoștinței sunt pentru sufletele de mijloc, care mai văd fața lui Dumnezeu, chiar dacă vor fi osândite. Vrajmașii lui Dumnezeu, ateii, nu mai trec prin vămi, ei fiind cu totul dați pierzării. Sufletul se închină **prima oară** lui Dumnezeu, Tatălui său, nu prin credință, ci prin vedere. Cunoștința trebuie să fie deplină pentru stadiul în care se află sufletul acum. De aceea e condus de înger să vadă raiul, dar mai ales e condus să vadă faptele lui bune, pe care le-a făcut, sau pe care le-ar fi putut face. Acum el cunoaște care era măsura dată lui de Dumnezeu, și cât a împlinit-o el.

La a 9-a zi de la moarte, a 6-a zi de la îngroparea trupului, sufletul se întoarce la Dumnezeu și l se închină. De la aceasta **a doua închinare** a sufletului, din porunca lui Dumnezeu, sufletul merge să vadă și iadul. După vederea iadului, sufletul se întoarce pentru **a treia oară** să se închine Domnului. Acum e lămurit. A văzut binele și răul. **La a 40-a zi pământească, are loc o mare hotărâre asupra sufletului**, care s-a lămurit în așa de scurtă vreme cum nu se lămurise în zeci de ani de zile de viață pământească. Biserica pe pământ se roagă lui Dumnezeu a treia oară pentru sufletul care-și așteaptă judecata de la Împăratul lumii. Deci judecata particulară, adică a fiecărui suflet îndeosebi, se petrece în a 40-a azi de la mutarea sufletului din cortul lui de lut. Hotărârea pe care o dă Dumnezeu asupra sufletului de a petrece în împărăția luminii sau de a se osândi în împărăția chinurilor, e o hotărâre provizorie, și ține până la judecata cea de obște, judecata de pe urmă. Aceea e definitivă și fără de sfârșit”. (Părintele Arsenie Boca, *Vreau să schimb lacrimile voastre în bucurie*, Ed. Agaton, 2014)

"Dacă Dumnezeu ar pedepsi aici pe pământ, pe toți cei răi și ar cinsti pe toți cei buni, zadarnică ar mai fi ziua judecății."

Sfântul Ioan Gură de Aur

Zilele aliturgice (în care nu se săvârșește Sf.Liturghie) din Postul Mare:

Sunt în cursul anului bisericesc câteva **zile aliturgice, adică zile în care nu se săvârșește Sfânta Liturghie** nici chiar în mănăstiri sau catedrale. Sunt zile în care tipicul și cărțile de slujbă **prevăd ajunare, adică post până seara**.

I. În miercuri și vineri din Săptămâna brânzei nu se oficiază Sf.Liturghie, se cântă „Aliluia“ în loc de „Dumnezeu este Domnul“, se fac metanii și se ajunează. Caracteristica cea mai importantă a acestor zile aliturgice de miercuri și vineri este și rolul Utreniei care este cel din Postul Mare însoțit de metanii și **rugăciunea frumoasă a Sfântului Efreim Sirul „Doamne și Stăpânul vieții mele...“**, care se rostește pentru prima dată la sfârșitul Utreniei din miercuri din Săptămâna brânzei, și încetează în miercuri din Săptămâna Mare. **Miercuri din Săptămâna brânzei** nu are stihiri ale Triodului tocmai pentru a arăta că **această zi încă nu ține de Postul Mare, ci este doar un pridvor ce ne conduce spre el**.

II. Zile aliturgice sunt și luni și marți din prima săptămână a Postului Paștilor - aceste zile sunt zile de post cu ajunare deplină. Mulți monahi și mulți creștini îmbunătățiți rămân fără să mănânce nimic până vineri.

III. Vinerea Patimilor este o zi de întristare și de post, pentru că în această zi a fost răstignit și îngropat Domnul nostru Iisus Hristos. În popor, vinerea aceasta mai este numită și „Vinerea seacă“. În această zi nu se săvârșește liturghie pentru că **Sfânta Liturghie este o taină pascală, o zi de bucurie**, o zi în care credincioșii sunt chemați la prăznuire și din acest motiv **săvârșirea ei este nepotrivită cu zilele de plâns și de post**. În această zi a fost răstignit, a murit și a fost îngropat „Domnul și stăpânul nostru“, de aceea nu ne putem bucura, nu putem să prăznuim cu veselie.

Săptămâna lăsutului sec de brânză stabilește o trecere blândă între două cicluri liturgice - fix și mobil - și încheie perioada de pregătire printr-o lucrare lăuntrică și exterioară **în vederea intrării în „arena postului“** în care exigența rigorii și a îndrăznelii ascetice nu contrazice blândețea și discernământul.

Pr. Marian Mihai - http://ziarullumina.ro

Dacă vreți să ajutați parohia Mărtisor prin direcționarea a 2 % din impozitul anual, o puteți face completând de la biserică formularul 230 cu datele personale. (Formularul 230 se poate descărca și de pe pagina parohiei: www.parohiamartisor.ro la secțiunea : **Donații 2%). Termenul limită de depunere : **25 mai 2015**.**

Programul săptămânii 15 februarie – 22 februarie 2015

	Ziua	ORA	Slujbe
	Duminică	15 februarie	8 - 12 - Sf. Liturghie (Duminica Înfricoșătoarei Judecăți) – Pr. Ticu
	Duminică	15 februarie	17 - 18 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheză – Pr.Ticu
	Luni	16 februarie	17 - 18 - Acatistul Sf. Arhangheli – Pr.Ticu
	Marți	17 februarie	- Program administrativ (zi liberă)
	Miercuri	18 februarie	9 - 11 - Sfințirea mică a apei – Pr.Ticu
	Vineri	20 februarie	9 - 11 - Taina Sf. MASLU
	Vineri	20 februarie	17 - 18 - Slujba acatistului – Pr.Ticu
	Sâmbătă	21 februarie	8 - 11 - Sf. Liturghie și pomenirea celor adormiți – Pr.Ticu
	Sâmbătă	21 februarie	17 - 18 - Vecernia duminicii Lăsutului sec de brânză – Pr. Dragoș
	Duminică	22 februarie	8 - 12 - Sf. Liturghie (Duminica Izgonirii lui Adam din Rai) – Pr. Dragoș
	Duminică	22 februarie	17 - 18 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheză – Pr. Dragoș

Anunț: Contribuția anuală (50 lei/familie) va fi încasată de dl. **epitrop Mircea Captiu**, iar donațiile pentru **Catedrala Mântuirii Neamului** vor fi încasate de către părintele **diacon Mugurel-Marian Crăciun** sau la Sf. Altar.